

Republika Hrvatska
Općinski sud u Varaždinu
Varaždin, Trg slobode 9

Poslovni broj: Pr-9/2026-13

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Varaždinu, OIB 14828046348, po sutkinji toga suda Lidiji Krašek, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Petre Martinez-Kos, OIB 92593795094, iz Varaždina, Ive Režeka 6, zastupane po punomoćnicima odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Brlečić & partneri j.t.d. iz Varaždina, protiv tuženika PROFIL KLETT d.o.o., OIB 95803232921, Zagreb, Ulica Petra Hektorovića 2, zastupanog po punomoćnicima odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Škurla, Durmiš i Spajić d.o.o. iz Zagreba, radi isplate otpremnine, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave na ročištu 3. srpnja 2026., u prisutnosti tužiteljice osobno i zamjenica punomoćnika stranaka, te objave presude 19. kolovoza 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku PROFIL KLETT d.o.o., OIB 95803232921, Ulica Petra Hektorovića 2, Zagreb isplatiti tužiteljici Petri Martinez-Kos, OIB 92593795094, Ive Režeka 6, Varaždin iznos od 1.442,34 eur (tisuću četiristo četrdeset dva eura i trideset četiri eura) zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 22. travnja 2024. godine pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tužiteljici Petri Martinez-Kos, OIB 92593795094, Ive Režeka 6, Varaždin da tuženiku PROFIL KLETT d.o.o., OIB 95803232921, Ulica Petra Hektorovića 2, Zagreb, nadoknadi parnični trošak ovog postupka u iznosu od 793,46 eur (sedamsto devedeset tri eura i četrdeset šest centi) sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 19. kolovoza 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, time da se referentna stopa utvrđuje prema čl. 29. st. 8. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, 114/22, 156/22 i 155/23 ~ dalje ZOO) u roku od 15 dana.

III. Odbija se dio tužbenog zahtjeva tužiteljice da bi joj tuženik pored iznosa iz toč. I. izreke ove presude bio dužan isplatiti još i daljnji iznos od 2.895,26 eura sa

pripadajućom zateznom kamatom, a to do ukupno zatraženog iznosa od 4.337,60 eura, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je podnijela ovome sudu tužbu protiv tuženika u kojoj navodi da je bila zaposlena kod tuženika temeljem više uzastopnih ugovora o radu time da je dana 19. kolovoza 2022. s tuženikom zaključila Ugovor o radu na neodređeno vrijeme za radno mjesto savjetnik u edukaciji i promociji – mentor regije Sjeverna i centralna Hrvatska za izdvojeno mjesto rada. Nadalje da joj je dana 6. veljače 2024. uručena Odluka o poslovno uvjetovanom otkazu ugovora o radu kojom joj je otkazan naprijed navedeni Ugovor od 19. kolovoza 2022., utvrđeno je kako tužiteljica ima pravo na otkazni rok u trajanju od 2 mjeseca uz oslobođenje obveze rada kao i da ima pravo na otpremninu u iznosu od 6.005,16 eura koja će se isplatiti najkasnije u roku od 15 dana od dana prestanka radnog odnosa koji je prestao s danom 7. travnja 2024. Tužiteljici je nakon toga i isplaćena otpremnina sukladno odluci o otkazu. Međutim tužiteljica smatra da je tuženik obračunao i isplatio otpremninu u manjem iznosu nego što je to propisano Zakonom o radu u čl. 126. st. 3., a koji propisuje da se iznos otpremnine određuje obzirom na dužinu prethodnog neprekidnog radnog odnosa s tim poslodavcem, a ne smije se ugovoriti odnosno odrediti u iznosu manjem od jedne trećine prosječne mjesečne plaće koju je radnik ostvario u tri mjeseca prije prestanka ugovora o radu za svaku navršenu godinu rada kod toga poslodavca. Stoga tužiteljica smatra da bi se njoj otpremnina trebala izračunati prema plaćama koje je primila za mjesec veljaču, ožujak i travanj 2024. i to u ukupnom iznosu od 10.343,60 eura iz čega slijedi da je prosječna plaća u tom razdoblju iznosila 3.447,80 eura, a 1/3 dijela te plaće je 1.149,20 eura. Prema tome bi po mišljenju tužiteljice joj trebala biti isplaćena otpremnina u ukupnom iznosu od 10.342,80 eura obzirom na 9 godina staža. Kako je njoj isplaćena otpremnina u iznosu od 6.005,16 eura to je podnijela ovu tužbu tražeći isplatu razlike otpremnine u iznosu od 4.337,60 eura sa pripadajućom zateznom kamatom kao i naknadu troškova ovog postupka.

2. U odgovoru na tužbu tuženik se u cijelosti usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu tužiteljice navodeći da je tuženik obračunao i isplatio otpremninu sukladno zakonskim propisima. Priznao je da je doista radni odnos tužiteljice prestao kako je to navela i tužiteljica, a iznos otpremnine je i određen sukladno ugovorom o radu i odredbama Zakona o radu. Međutim osporio je tvrdnje tužiteljice da bi njezina otpremnina trebala biti viša, a pogotovo da bi joj za razdoblje od veljače do travnja 2024. bila isplaćena plaća u navedenom iznosu. Naime da tužiteljica u tom razdoblju nije radila te joj nije mogla biti isplaćena plaća nego joj je isplaćena naknada plaće. To iz razloga što je tužiteljica u tom razdoblju bila oslobođena obveze rada tijekom otkaznog roka. Tužiteljici je obračunata i isplaćena otpremnina obzirom na visinu plaća koje je tužiteljica ostvarila u zadnja tri mjeseca efektivnog rada tj. u listopadu, studenom i prosincu 2023. s tim da nije uzet u obzir niti siječanja 2024. jer je tužiteljica tada koristila bolovanje. Navedena plaća se sastojala od osnovice za navedeni rad, mjesečnog varijabilnog dijela plaće te tzv. mjesečne naknade za lojalnost, a prosjek tih plaća je iznosio 2.001,72 eura te imajući u vidu trajanje njenog radnog odnosa kod tuženika od 9 godina je i utvrđena visina otpremnine u iznosu od 6.005,16 eura. Međutim tuženik tvrdi da je tužiteljica u svom obračunu plaće uzela i iznos provizije za 2023., a koji primitak ne predstavljaju plaću u smislu odredbi Zakona o radu jer

navedena provizija ne udovoljava kriteriju redovitosti obzirom na redovitu isplatu plaće jer se ne radi o primitku za obavljeni rad, a niti o primitku za određeni mjesec. Ista ovisi o nekom konkretnom slučaju tako da tužiteljici taj primitak niti nije bio isplaćivan u 2019. i 2020. Stoga tuženik i smatra da se taj iznos nije mogao obračunati niti uračunati u otpremninu iako ga je tužiteljica obračunala iz razloga što je preostali iznos provizije bio uračunat u isplaćenu plaću za mjesec travanj. Tuženik posebno pojašnjava da se provizija obračunava nakon završetka jedne godine za prethodnu godinu, a to obzirom na ostvareni i uplaćeni neto godišnji prihod iz prethodne godine te se taj iznos isplaćuje u više obroka u tekućoj godini, ali isti ne čini dio plaće i ne može biti uključen u izračun otpremnine. Tužiteljici je do prestanka radnog odnosa isplaćena navedena provizija u mjesečnom iznosu od 522,00 eura u siječnju, veljači i ožujku 2024., a preostali iznos od ukupno 4.698,00 eura je isplaćen s plaćom u travnju s tim da nije bilo prestanka radnog odnosa bi bio isplaćivan u mjesečnim iznosima po 522,00 eura do kraja 2024. Obzirom na to tuženik tvrdi da iznos od 4.698,00 eura nikako ne može biti uračunat u plaću za izračun otpremnine pa je stoga i predložio da se tužbeni zahtjev tužiteljice odbije kao neosnovan, a tužiteljica obveže na naknadu troškova tuženiku.

3. U ovom predmetu je sud već donio jednu presudu pod br. Pr-74/2024-15 od 27. svibnja 2025., a koja je presuda povodom žalbi stranaka ukinuta rješenjem Županijskog suda u Osijeku br. GŽ R-314/2025-2 od 16. prosinca 2025. te je predmet vraćen ovome sudu na ponovni postupak.

4. Tijekom dokaznog postupka sud je saslušao tužiteljicu kao stranku u svrhu dokazivanja, a također i svjedokinju Mirsadu Hidić, a izvršio je uvid u plaće tužiteljice sa listova 4-8 spisa, u odluku o uvjetovanom otkazu ugovora o radu sa lista 10-12 spisa, u obračun plaće sa lista 13-14 spisa, u odluku o primjeni priloga 2 Pravilnika o plaćama tuženika sa listova 22-23 spisa, u prilog 2 Pravilnika o plaćama tuženika (model provizija) sa listova 24-27 spisa, u obračune plaća sa listova 29-36 spisa, u obračun plaće sa listova 42-47 spisa, u sudsku praksu sa listova 53-55 spisa, u obračun plaće sa listova 60-65 spisa.

5. Na temelju tako provedenih dokaza ocjenjujući sve zajedno i svakog posebno, a to sukladno odredbi iz čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22, 155/23 i 146/25- dalje: ZPP) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužiteljice djelomično osnovan, a djelomično neosnovan.

6. Iz provedenih dokaza sud je kao nesporno utvrdio slijedeće:

- da je tužiteljica bila zaposlena kod tuženika u trajanju od 9 godina i to temeljem višekratnih ugovora o radu od kojih je posljednji zaključen dana 19. kolovoza 2020.,
- da je tužiteljici prestao radni odnos temeljem Odluke o poslovnom uvjetovanom otkazu Ugovora o radu od 1. veljače 2024., a to dana 7. travnja 2024.,
- da je tužiteljici isplaćena otpremnina u ukupnom iznosu od 6.005,16 eura,
- da tužiteljica tijekom 2024. uopće nije radila i to djelomično zbog bolovanja, a djelomično zbog činjenice što je bila oslobođena obveze rada tijekom trajanja otkaznog roka te joj je u tom razdoblju isplaćivana naknada plaće,

- da je tužiteljici za veljaču 2024. isplaćena naknada plaće u ukupnom bruto iznosu od 2.523,72 eura kao i za ožujak 2024. (listovi 4-5 i 13-14 spisa), a za travanj da je isplaćen ukupan iznos od 5.296,16 eura (listovi 6-7 spisa),
- da je tužiteljici za listopad 2023. isplaćena plaća u iznosu od 2.482,50 eura (listovi 44-45 spisa), za studeni 2023. 2.482,50 eura (listovi 42-43 spisa) te za prosinac 2023. 2.482,50 eura (listovi 46-47 spisa).

7. Sporno je između stranaka da li je tužiteljici pravilno obračunata otpremnina.

8. Odredbom iz čl. 126. st. 1. Zakona o radu Zakona o radu (Narodne novine broj 93/14, 127/17 i 151/22 - dalje ZR) je propisano da je otpremnina u smislu ovoga Zakona novčani iznos koji kao sredstvo osiguravanja prihoda i ublažavanja štetnih posljedica otkaza ugovora o radu poslodavac isplaćuje radniku kojem ugovor o radu otkazuje nakon dvije godine neprekidnog rada. Odredbom iz čl. 126. st. 3. ZR je propisano da se iznos otpremnine određuje s obzirom na dužinu prethodnog neprekidnog trajanja radnog odnosa s tim poslodavcem, a ne smije se ugovoriti odnosno odrediti u iznosu manjem od 1/3 prosječne mjesečne plaće koju je radnik ostvario u tri mjeseca prije prestanka ugovora o radu za svaku navršenu godinu rada kod toga poslodavca. Također odredbom iz čl. 90. st. 1. ZR je propisano da je plaća u smislu ovog Zakona primitak radnika koji poslodavac isplaćuje radniku za obavljeni rad u određenom mjesecu. Čl. 90. st. 3. ZR je propisano da se plaća iz st. 1. ovoga članka može sastojati od osnovne odnosno ugovorene plaće, dodataka i ostalih primitaka. Čl. 90. st. 4. ZR je propisano da dodaci u smislu st. 3. toč. 2. ZR su novčani primici radnika koje radnik ostvaruje na temelju posebnog propisa, kolektivnog ugovora, pravilnika o radu ili ugovora o radu razmjerno odradenim radnim satima pod određenim uvjetima i koje ostvaruje neovisno o efektivnom radu odnosno koje u skladu s propisanim, utvrđenim ili ugovorenim kriterijima i visini ostvaruje ovisno o ostvarenim rezultatima poslovanja i radnoj uspješnosti. Prema odredbi iz čl. 90. st. 7. ZR plaća u smislu odredbe iz čl. 90. st. 1. ZR je plaća u bruto iznosu koji se sastoji od iznosa za isplatu radniku i javnih davanja iz plaće u skladu s posebnim propisima. Nadalje za napomenuti je da je odredbom iz čl. 95. st. 1. ZR propisano da za razdoblje u kojim ne radi zbog opravdanih razloga određenih zakonom, drugim propisom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu radnik ima pravo na naknadu plaće, a sama visina naknade plaće je određena propisom i to čl. 95. st. 5. ZR. Isto tako vezano na oslobođenje prestanka rada za vrijeme trajanja otkaznog roka je i odredbom iz čl. 122. st. 4 ZR propisano da radniku koji je tijekom otkaznog roka oslobođen obveze rada poslodavac je dužan isplatiti naknadu plaće i priznati sva ostala prava kao da je radio do isteka otkaznog roka.

9. Imajući u vidu naprijed naznačene propise ovaj sud smatra da je doista tuženik obračunao otpremninu tužiteljici u manjem iznosu nego što je to propisano odredbom iz čl. 126. st. 3. ZR. Ovdje se ističe da je doista otpremnina trebala biti obračunata temeljem primljene plaće koju je tužiteljica primila u razdoblju od listopada do prosinca 2023. kada je još uvijek efektivno radila budući je između stranaka nesporno da tužiteljica tijekom 2024. uopće nije efektivno radila, a kako je to već naprijed naznačeno te je u tom razdoblju primala tek naknadu plaće. Navedeno proizlazi i iz II. stupanjske odluke Županijskog suda u Osijeku br. GŽ R-314/2025-2. Međutim bez obzira na to tuženik nije uzeo u obzir svu isplaćenu plaću tužiteljici u navedenom razdoblju nego tek dio plaće tj. nije joj uzet u obzir varijabilni dio iako su

joj na isti iznos uredno obračunavani porezi i doprinosi, a kako to i proizlazi iz obračuna sa listova 31-33 spisa te stoga navedeni dio plaće po mišljenju ovog suda predstavlja dodatak na plaću kako je to propisano odredbom iz čl. 90. st. 3. toč. 2. i čl. 90. st. 4. ZR s tim da se ne radi o primicima u smislu odredbe iz čl. 90. a st. 1 ZR. Naime prema tvrdnji tuženika navedeni dodatak ustvari predstavlja proviziju koja se obračunava nakon proteka jedne godine i isplaćuje radnicima obzirom na uspješnost poslovanja poslodavca u toj godini i koji se iznos isplaćuje radnicima u mjesečnim iznosima zajedno sa plaćom za određeni mjesec. Sud smatra da je takva tvrdnja tuženika netočna i da bi i navedeni iznos svakako trebalo obračunati u redovnu plaću, a samim time i u obračun za plaćanje otpremnine. Naime nedvojbeno jest da se radi o iznosu koji nastaje kao rezultat uspješnosti rada poslodavca, a za tu uspješnost su svakako zaslužni i radnici svojim radom jer tim radom oni doprinose uspješnosti poslodavca, ali i sami stječu uvjete da ih poslodavac nagradi kako to proizlazi iz Odluke o primjeni priloga 2 Pravilnika o plaćama i ostalim primanjima radnika u odjelu savjetovane prodaje i edukacije. Znači navedenu proviziju odnosno dodatak plaći svaki radnik treba zaraditi svojim efektivnim radom, a nedvojbeno jest da je tužiteljica svojim radom to zaradila i to kako 2022. tako i 2023. Zbog toga joj je i isplaćivan navedeni dodatak i u posljednja tri mjeseca 2023. kada je još efektivno radila, ali i uz naknadu plaće tijekom 2024. kada više nije efektivno radila. Kao što je već rečeno tužiteljici je u posljednja tri mjeseca isplaćivana plaća u mjesečnom iznosu od 2.482,50 eura dok joj je tuženik za navedeno razdoblje priznao plaću u iznosu od 2.001,72 eura, što znači da je ustvari iznos od 480,78 eura predstavljao proviziju prema tvrdnji tuženika, a koju je tužiteljica ostvarila svojim radom tijekom 2022., ali joj je isplaćivana tijekom 2023. kao primitak plaće. To i proizlazi iz obračunskih isprava plaća koje se nalaze u predmetu. Isto tako je tužiteljici i u 2024. isplaćivan dodatak na ime provizije u visini od 522,00 eura mjesečno na ime njezinog rada i uspjeha tijekom 2023. kao dodatak naknadi plaće koja joj je isplaćivana za vrijeme dok nije radila zbog bolovanja i oslobođenja obveze rada za vrijeme trajanja otkaznog roka, a što je opet nedvojbeno isplaćivano sukladno odredbi iz čl. 122. st. 4. ZR. Navedeni dodaci predstavljaju dio plaće koje su radnici ostvarili svojim efektivnim radom ovisno o svojoj uspješnosti i zalaganju kako je to pojašnjeno u odredbi iz čl. 90. st. 4. ZR. Međutim je taj iznos isplaćivan tužiteljici kao naknada plaće jer je nesporno da tužiteljica doista od 1. siječnja 2024. pa do prestanka radnog odnosa 7. travnja 2024. nije radila i u tom razdoblju joj je isplaćivana naknada plaće u okviru koje naknade plaće je isplaćivana i zarada na temelju zalaganja odnosno provizija za 2023. i to u visini od 522,00 eura mjesečno. No činjenica jest da je tužiteljica tada imala pravo na isplatu naknade plaće, ali nije primala i plaću jer nije radila. Ovdje moramo reći da tužiteljica pogrešno smatra da bi u obračun otpremnine trebalo uzeti u obzir i proviziju koja joj je isplaćena uz naknadu plaće tijekom 2024. Naime otpremnina se računa prema isplaćenim plaćama posljednja tri mjeseca kada je radnik radio prije prestanka radnog odnosa pa kako je tuženik isplaćivao navedenu proviziju u mjesečnim iznosima, a ne odjednom to je tužiteljici valjalo u obračun otpremnine uzeti i isplatu provizije koja joj je isplaćivana u okviru plaće za posljednja tri mjeseca koja je radila, a to je upravo razdoblje listopad-prosinca 2023. jer je nesporno da tužiteljica tijekom 2024. do prestanka radnog odnosa nije radila zbog bolovanja te otkaznog roka. Naime i odredbom iz čl. 126. st. 3. ZR je propisano da se iznos otpremnine određuje obzirom na dužinu prethodnog neprekidnog trajanja radnog odnosa s tim poslodavcem, a ne smije se ugovoriti odnosno odrediti u iznosu manjem od 1/3 prosječne mjesečne plaće koju je radnik ostvario u tri mjeseca prije prestanka ugovora o radu za svaku navršenu godinu rada kod toga poslodavca. Dakle već iz

prednje odredbe proizlazi da se otpremnina određuje na temelju plaće, a ne naknade plaće pa slijedom toga se primici koje je tužiteljica primila na ime naknade plaće tijekom 2024. prije prestanka radnog odnosa ne mogu uzeti u obzir za izračun otpremnine. No kao što je već prethodno rečeno tuženik je svakako trebao uzeti u obzir cjelokupnu plaću koja je tužiteljici isplaćivana u posljednja tri mjeseca 2023. kada je tužiteljica efektivno radila jer je tada navedeni iznos "provizije" svakako predstavljao dio plaće budući su na taj iznos i obračunavani porezi i doprinosi, a uostalom proizlazi i iz iskaza svjedokinje Mirsade Hidić koja je sudjelovala u obračunu plaća zaposlenika pa tako i tužiteljici te je svakako i imala saznanja o načinu obračuna plaća zaposlenicima. S tim u vezi se ističe da iz dostavljene dokumentacije u spis, a prvenstveno obračuna plaća koje je dostavila tužiteljica (listovi 4-8 spisa te 13-14 spisa) kao i obračuna koje je dostavio tuženik sa listova 29-36 spisa proizlazi da postoji razlika u načinu obračuna plaće, međutim imajući u vidu sve naprijed navedeno i utvrđeno sud smatra da su ispravni obračuni plaće tužiteljice upravo oni utvrđeni koje je dostavio tuženik (listovi 29-36 spisa), a što proizlazi i iz iskaza svjedokinje Hidić. Prema tome po mišljenju ovog suda tužiteljici je svakako trebalo obračunati prilikom izračuna otpremnine njezinu cjelokupnu plaću koju je primila za razdoblje listopad-prosinac 2023., a to je iznos od ukupno 7.447,50 eura odnosno mjesečno iznos od 2.482,50 eura. Prema tome za izračun otpremnine tužiteljici je trebalo uzeti u obzir plaću koja joj je isplaćena za razdoblje listopad-prosinac 2023. To znači da bi joj obzirom na to i dužinu radnog staža (9 godina) trebala pripasti otpremnina u iznosu od ukupno 7.447,50 eura. Kako je tužiteljici isplaćena otpremnina u iznosu od 6.005,16 eura to znači da joj tuženik dužan isplatiti još i daljnji iznos od 1.442,34 eura dok po mišljenju suda tužiteljica neosnovano potražuje na ime razlike i daljnji iznos od 2.895,26 eura, a iz razloga koji su prethodno navedeni.

10. Što se tiče provedenih dokaza ističe se da je sud prihvatio kao vjerodostojne i uvjerljive iskaze tužiteljice i svjedokinje budući navedeni iskazi nisu dovedeni u sumnju ostalim provedenim dokazima od strane suda, a to prvenstveno uvidom u dokumentaciju dostavljenu od strane tuženika.

11. Obzirom na prednje presuđeno je kao u izreci.

12. Odluka o trošku temelji se na odredbi iz čl. 154 st. 2. ZPP-a. Sud je priznao tuženiku na ime troškova ovog postupka sastav odgovora na tužbu, a to prema tbr. 8. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/2023-dalje OT) u iznosu od 200,00 eura, za sastav dvaju obrazloženih podnesaka svaki puta po 200,00 eura prema tbr. 8. toč. 1. OT te za zastupanje na ročištima 16. travnja 2025., 11. svibnja 2026. i 3. srpnja 2026. svaki puta u iznosu 200,00 eura prema tbr. 9. toč. 1. OT, za zastupanje na ročištu 10. travnja 2026. iznos od 50,00 eura prema tbr. 9. toč. 5. OT, za sastav žalbe iznos od 250,00 eura prema tbr. 10. toč. 1. OT, za sastav odgovora na žalbu iznos od 200,00 eura prema tbr. 10. toč. 6. OT, PDV na gornje iznose u visini od 425,00 eura prema tbr. 46. OT, sudsku pristojbu na žalbu u iznosu od 152,99 eura i na odgovor na žalbu u iznosu od 44,91 euro, kao i trošak pristupa svjedokinje Mirsade Hidić u iznosu od 45,64 eura, odnosno sveukupno 2.368,54 eura. Tuženik je uspio u ovom predmetu u omjeru od 66,75%, a što znači da je tužiteljica uspjela u omjeru od 33,25% tako da razlika iznosi 33,50%. Stoga je tuženiku i dosuđen navedeni priznati trošak upravo u tom omjeru tj. u iznosu od 793,46 eura. Napominje se da je sav priznati trošak tuženiku dosuđen sukladno odredbi iz čl.

155. ZPP-a, a isti je usklađen sa važećom OT. Na trošak je dosuđena i zatezna kamata prema odredbi iz čl. 151. st. 3. ZPP-a.

U Varaždinu 19. kolovoza 2026.

Sutkinja
Lidija Krašek

Uputa o pravnom lijeku

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka pismenog otpravka iste. Žalba se podnosi nadležnom Županijskom sudu, putem ovog suda, pismeno u tri primjerka.

Ukoliko je stranka bila uredno obavještena o ročištu za objavu presude, a istom ročištu nije pristupila tada će se dan objave presude na e-oglasnoj ploči smatrati kao dan primitka pismenog otpravka presude.

U slučaju da stranka nije bila uredno obavještena o ročištu za objavu tada će joj se pismeni otpravak presude dostaviti putem pošte te će se kao dan primitka uzeti dan kada joj je ista uručena od strane službenika pošte.

U razdoblju od 1. – 15. kolovoza rokovi za žalbu ne teku.

Dostaviti:

1. OD Brlečić & partneri j.t.d. iz Varaždina (za tužiteljicu)
2. OD Škurla, Durmiš i Spajić d.o.o. iz Zagreba (za tuženika)

Broj zapisa: **9-3088b-eeda8**

Kontrolni broj: **0710f-c4616-49bf2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.